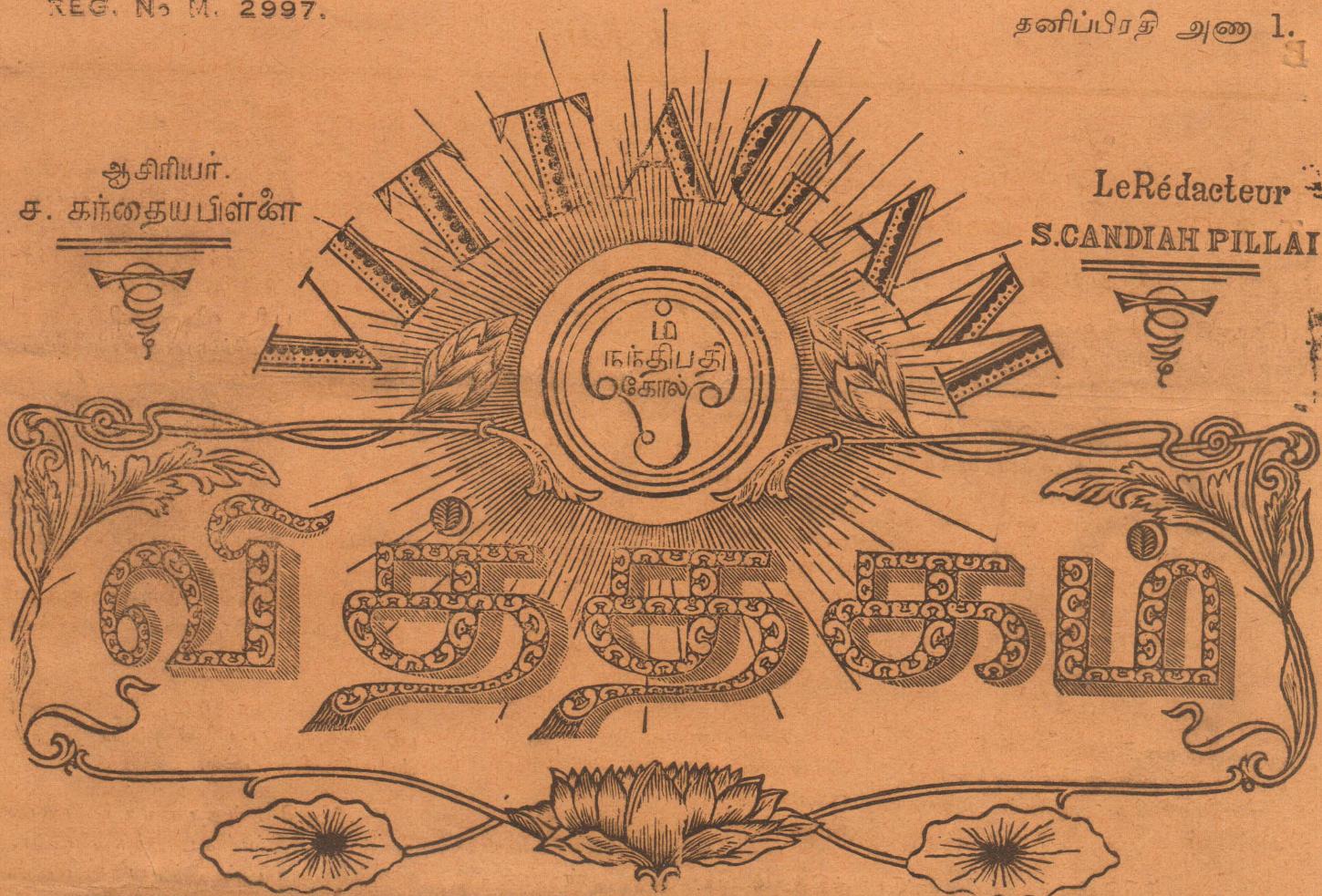

ஆசிரியர்.
ச. கந்தையப்ள்ளை

Le Rédacteur
S.CANDIAH PILLAI

ம்
நந்திபதி
கோல்

ஒரு செந்தமிழ் வாரப் பத்திரிகை.

VOL. III.

புதுவை, தாது ஞு சித்திரை மூ ச. 16-4-36

No. 18.

தாயுமானவர்.

மாவுரியுடெத்துமலைவன நெற்கொறித்துமுதிர் வனசருதுவாயில்வந்தால் வன்பசிதவிர்த்துமனஸ் வெயிலாதிமழையால் வருத்தியும்மூலவனலைச் சிரமளவெழுப்பியு நீரினிடைழுத்தியுந் தேகநமதல்லவென்று சிற்சகவபேகைக்கூயாய் நின்னன்பர்யோகஞ் செலுத்தினரியாம்பாவியேம் விரவுமறுசுவையிடெனு வேண்டுவெபுசித்தரையில் வேண்டுவெவைலாமுடுத்து மேற்மாளிகையாதி வீட்டினிடைவைக்கியே வேறேருவருத்தமின்றி யிருபுகலேழையர்கள் சையோகமாய்னே மெப்படிபிழைப்பதுரையா மிகப்ரமிரண்டினிலு முயிரி னுக்குமிராகி யெங்குநிறைகின்றபொருளே.

வித்தகம்

வ

காசி ஹநுமான்காட்

T. S. சோராம ஜூயர் அவர்கள்
எழுதுவது.

(தொகுதி 3, 14-ம் வாரத் தொடர்ச்சி)

ஸங்கேத வினா.

1. இப்பரத கண்டத்தில் (ஸ்ரீஜகத்குரு) சங்கராசார்யமடங்கள் எத்தனை இருக்கின்றன? ஷட் மடங்களின் உத்தேசங்களும் கார்யங்களும் என்ன? இந்த படங்களில் உத்தமமும் ஆதியா கவுழுள்ளது எது?

2. ஸன்னியாஸாசிரமம் எத்தனை வகை? அதின் லக்ஷணங்கள் என்ன?

3. தர்ம்ம சாஸ்திரங்கள் எத்தனை இருக்கின்றன? ஷட் சாஸ்திரங்களில் ஏழைகளிற்கு ஒருவிதம், பணக்காரர்களிற்கொருவித அனுஷ்டானங்களுண்டோ?

4. மடாதிபதிகளைச் சுற்றி சிவ்ய கோடிகள், ஸ்வாமிகளைப்பற்றி பிரசாரங்கள் செய்து வருகிறார்களே இது ஞால் அவர்களுக்கு லாபம் என்ன?

5. சங்கர விஜயக் கிரந்தங்கள் எத்தனை மிருக்கின்றன? ஷட் கிரந்தங்களில் யாவரும் ஆதரிக்கக்கூடியது எது? அல்லது பிரதி பொரு மடங்களுக்கும் தனித் தனி சங்கர விஜயங்கள் உண்டா?

3-8-1934 தமிழில் அனுப்பிய விக்ஞாபனம்.

ஏற்கனவே 25—7—1934ல் ஹிந்தி பாவையில் எழுதி மிருந்த விக்ஞாபன பத்திரிகை ஸன்னிதானத்தில் சேர்ந்த ரூக்கலாமென்று நினைக்கிறேன். ஷட் விக்ஞாபனத்திற்கு ஸன்னிதானத்திலிருந்து பதில் ஈரி முக த்வராகிடைக்கு மென்று இன்று வரையில் எதிர்ப்பார்த்தேன். பதில் ஒன்றும் கிடைக்காத படியால் என்னுடைய மனஸ்கப்பட்டது நிதானிக்காமல் ஏதோ ஸன்னிதானத்தில் ஷட் விக்ஞாபனத்தை தனிவிட்டதாக நினைக்கலாயிற்று. ஷட் விக்ஞாபனத்தில் கண்ட விஷபங்களானது ஸன்னிதானத்தை பரிசீலனை பண்ணு

வதற்காகவன்று. வெகு காலபாய் விக்ஞாபனத்தில் கண்ட ஸங்கேதமான மனதில் இருந்து கொண்டே மிருக்கிறது. ஸாக்ஷாத் ஸ்ரீவிகிவேகவரருஷ்டய கிருபையாலும் பிரேரணையானார் ஸ்ரீ ஸன்னிதான மூலாய் தெரிந்து கொண்டே மென்றெழுதினேன். ஸ்ரீ ஸன்னிதானத்தில் நேரிட வந்து தெரிந்து கொள்ளலா மென்றாலோ, அமிருத கலசத்திற்கு தேவைத்தகன் எவ்வளவு பந்தே தாபஸ்து செய்திருக்கிறார்களே!

அவ்வளவு பந்தே தாபஸ்தில் ஸ்ரீ ஸன்னிதான மிருப்பதால், ஸ்ரீதாரண்யமான என்னைப்போல் அல்பன் நேரிட வருமிட்யாதென்று நினைக்கிறேன் ஒரு ஸபயம் ஸன்னிதானத்தின் கிருபா கடாக்ஷத்தால் நேரிட வரும்படி ஆக்னையானுலம், என்னுடைய தொப்பாக்யத்தால் ஸன்னிதானத்தின் ஸமீபத்தில் இருக்கும் பெரிய பண்டிதர்கள் என்னைப் பேசும்படிவிடார்டார்கள். ஆகையால் என்பேரில் பரிசூலனமான கிருபை வைத்து முன் அனுப்பின விக்ஞாபனத்தில் கண்ட பூர்வ புஷ்டத்திற்கு பிரதி உத்தாங்கைந்தக வீணுமாய் ரொப்புவும் வினாப்குடன் பிரார்த்தித்துக் கொள்ளுகிறேன்

மேலே கண்ட விக்ஞாபனம் இரண்டிற்கும் ஸ்ரீ ஸன்னிதானத்திலிருந்து யாதொரு பதிலும் கிடைக்கவில்லை.

ஆதி ஸ்ரீ பகவத்பாதாள், நியாய வாதி அண்ணியாயவாதி மிருஃரிடமும் வாதஞ் செய்து வைத்திகமத வித்தாந்தஞ் செய்திருப்பதாக ஆசார்ய சரித்திரங்களில் காணப்படுகின்றன.

ஸ்ரீ ஜகத்கரு ஸ்தானம் வகிக்கும் ஆசார்யாவின் ஸன்னிதானத்தில் ஸங்கேத நிவாரணம் பண்ணிக் கொள்ளுவதைக் கருதித் தெரிவித்துக் கொள்ளும் விக்ஞாபனத்திற்கு, ஸன்னிதானத்தில் கிருபா கடாக்ஷம் வைத்து பதில் கொடுக்க வேண்டியது ஆசார்யதர்மமும் லக்ஷணமும் அல்லவா? விக்ஞாபனையில் கண்ட பிரச்னைகள் சாஸ்திர விருத்தமாக ஒருக்கால் ஸன்னிதானத்தின் மனதிற்குத் தோன்றினுலும், ஷட் விக்ஞாபன மனுப்பிய வரை கீரில் தருவித்து, உண்ணுடைய பிரச்னைகளில் இன்னின்வை சாஸ்திர விருத்தமானது என்று சாண்பிப்பதல்லவா ஆசார்ய புருஷரின் எச்சனை?

இக்காலத்தில் ஹாதஜமாய் வெளி பிடிருக்குப் பங்கராசார்ய சரித்திரங்கள் நிஜமானதா அல்லது எர்களவே தொன்று தொட்டு பெரிபோர்களால் ஆதரிக்கப் பட்டு வந்திருக்கும் சங்கரத்திலையாகிவே கிரந்தகள் நிஜமா? என்று தெரிந்து கொள்வதற்காக சிருங்கேரி, பூரி, விருபாக்ஷி சங்கரமடங்களிற்கு விக்ஞாபனங்களனுப்பி மிருந்தன.

சிருங்கேரி மடத்திலிருந்து வந்த பதில்.

“ஸ்ரீ ஆதி ஆசார்யாளால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட மடங்களி ஸ்பிரார் பாடார் ணைய ஸ்தோத்திரத்தில் பிரகாசமாகி மிருக்கிறது இன்னும் விருப்பு தெரிந்து கொள்ளுவதற்கு ஜகங்களுத்தவார்கா மடங்களைக் கொண்டு தெரிந்து கொள்ளுகிறது”

ஸ்ரீ ஜகன்னத மடாதிபதிகாயிப் பீரி ஜகத்கரு பாரதி கிருஷ்ண தீர்த்த ஸ்வாமிகளின் பதில்.

“ஸ்ரீ ஆதி சங்கராசார்யாளால் ஜகன்னதத்தில் கோவர்த்தன மடம், கிருங்கேரி மடம், த்வாரகா பாடம், (பதரினில்) ஜ்யோதிர் மடம், ஆகியான கே ஸ்தாபிக்கப்பட்டவைகள். மற்றொன் நிருப்பதாகக் குறிப்பிடும் கும்பகோணத்தவர்களிடம் ஸரியான ஆதரவுகளை காணப்படுக்கும்படி கேழ்க்கவும்.

(மேலே கண்டவைகள் (ஸ்ரீ கும்பகோண) மடாதிபதிகள் பிரபாகையில் தங்கியிருந்த காலத்தில் நடந்த விஷயங்கள்).

ஷட் ஸ்ரீ ஸன்னிதானம் காசிக்கு வரும் சமார் 15 தினம் முன்னதாக 1934-ம் வருஷம் ஸெப்டம்பர் மீண்டும் ஸ்ரீ காசி ஹநுமான் கட்டம் பிரும்ம ஸ்ரீ ஜே. ஜி. விசுவநாத சர்மா அவர்கள் கிருக்ததில் ஷட் யாரிடம், கும்பகோண மடத்துகிபார்ப்பு மாணை ஜர் பிரும்ம ஸ்ரீ விசுவநாதய்பா, பிரும்ம ஸ்ரீ மகாமகோபதிபாய அனந்தகிருஷ்ண சாஸ்திரிகள் இருவரும் வந்தார்கள்.

ஜே. ஜி. வி. சர்மா அவர்களும் மடம் மாணை அவர்களையும் பகுமகோபத்துப்பாயராக்களையும் வரவேற்றி மரியாதை செய்து உபசரித்து ஆசனங்களை வெளியிட்டு வந்தார்கள்.

உள் நாட்டிற்கு

வருட சந்தா ரூபா 3.

ஆசிரியர்:

யாழ்ப்பாணம்

தென்கோவை.

ச. கந்தைய பிள்ளை

தமிழ்ப் பண்டிதர்,

சிலோன்.

வெளி நாட்டிற்கு

வருட சந்தா ரூபா 4.

LE REDACTEUR

TENKOVAI

S. CANDIAH PILLAI

Tamil Pandit

Jaffna

C E Y L O N.

RÉPUBLIQUE FRANÇAISE

LIBERTÉ—ÉGALITÉ.—FRATERNITÉ.

VIT TAGAM

JOURNAL HEBDOMADAIRE PARAISSANT LE JEUDI

விட்டகாம்

வியாழக்கிழமை தோறும் வெளிவருவது

Bureau de la Direction :—
RUE D'AMBALATADOU AYER
MADAM, NO. 2,
Pondichéry.

நீத்தம்போற் கேடு முளதாகுஞ் சாக்காமே
வித்தகர்க் கல்லா ஸரிது.

குறள்.

காரியாலயம் :—
அம்பலத்தாடு ஜயர் மடத்து வீதி,
நேப்பர் 2,
புதுவை.

VOL. III.

புதுவை, தாது வெஸு சித்திரை மீர் ச. டி (16—4—36)

NO. 18.

சுத்தசாதகம்.

முன்பதசிருட்டிபதிப்பாச

முன்றையுமனுதியாய்நிறவும்

பின்பதசிருட்டிச்சகமித்தையந்தப்

பிரமமேயுளதெனாயிறுவும்

சின்பதமானவசிபதசிருட்டிச்

சிவசத்திலீலையாய்நிறவும்

மன்பதமுன்றும்பின்னையபினையு

மாசறுசிவமுமேன்றுணர்வாய்.

முன்பத்மானதோம்பதப்பசவே

முடிருண்ணிங்கிச்சகத்தமதாய்ப்

பின்பதமானதற்பதவருளிற்

பிறங்குந்தாதான்மியமடைந்தே

சின்பதமானவசிபதசிவத்தைச்

சேர்ந்ததற்கங்கமாய்நின்றுல்

மன்பரமுத்திமுடிந்ததுவாகு

மற்றவைதனினிற்கிற்குறையே.

வ
திருவருள் துணை.

காலமுண் டாகவே காதல்சேய்
துய்மின் கருதிய
ஞாலமுண் டானேடே நான்முகன்
வானவர் நண்ணரிய
ஆலமுண் டானேங்கள் பாண்டிப்
பிரான்றன் அடியவர்க்கு
மூலபண் டாரம் வழங்குகின்
ருன்வங்கு முந்துமினே.

[திருவாசகம்]

அஃஸ்லை

வித்தகம்

புதுவை

தாது வெஸ் சித்திரை மீ சௌ

வியத்தல்.

த் தமிழுக்காக்
களாகிய நாம்
ஆற்றிவு பூரணம்
பெற்று மக்களாகிப் பேரின்ப லாபம்
எனும் நித்தியானந்த சுகப் பேற்றை
ந்து உய்தி யடைய வேண்டும் எனத்
தமது திருவுள்ளத்து முகிழ்த
பெருங்கருணையிலல்,

வித்தகச் சித்தர் பெருமானும்
இடைக்காடர் எனப் பெயரிய புலவர்

பெருமான் அருளிய மூவடி முப்பது
என்னும் அதி உந்நதமான உத்தம
நாலில்

போருட் கூறு என வகுக்கப் பட்ட
இரண்டாவது அத்தியாயத்தில் மூன்
ரூவது சூக்த மகுடயாகி மிளிர்வது
“வியத்தல்” என்பது.

இச் சூக்தத்துக்கு முன்னதாக
விளங்குவது “புறப்போலிவு” என்னும்
மகுடம் தாங்கியது.

இதன் பண்பும் பயனும் “வித்தகம்”
தொகுதி 3 இல. 16, 17 இல் ஒருவாறு
விளக்கிக் கூறப்பட்டன.

உலகினரால் மற்றத்தாறு என வகுக்
கப்பட்ட சிற்றின்ப போகமாகிய காமப்
புணர்ச்சிக் குரிய மைந்து என்னும்
மையல் — மையல் என்னும் பித்து —
பித்தினாலாய பற்றுக் கோடு — பற்றுச்
கந்து எனப்படும்.

(ஆசான் ஆணைவழி வழுவாது நின்று
ஒழுகும் மாணவன் உருற்றும் அகப்
பயில்வு புறப்பயில்வகள் அடங்கிய
களாவு எனும் கந்தருவ வழக்கத்தால்,
அம் மைந்து எனப்படும் கந்து நிறை
யுட் புகுத்தப்பட்டுத் தெளிவு பெறும்
என்பதும்,

உணர்ச்சி வடிவாகிய அக் கந்து இவ்
வாறு தெளிவடைந்துமி — தூய்மை
பெற்றுமி, அதுவே சிற்றின்ப வாழ்
வாகிய சிறிய வாழ்வுக்குப் பெருங்
சீர்த்தியை ஆக்கமுறச் செய்வான்
பெருந்துணை என அமையும் என்ப
தும்,

பிரத்தியட்சப் பிரமாணமென —
உறுசான்றெனப் பல்லோரும் கானும்
படி உலகியலுக்கு ஒப்பிய பெரி
யோர் எனப்படும் வல்லரசுகளின்
அவையினும் மிக மிகப் பெரிய —
அளப்பில் ஆற்றலுடைய உயரிய
பிடத்தை அக் கற்றல் கேட்டல் உடை
யானுக்கு வழங்கி அப் பிடத்தின்கண்
அவனை அமரச் செய்யும் என்பதும்,

ஷடு “புறப்போலிவு” என்னும்
சூக்தத்தால் அறுதியிடப்பட்ட
பொருளாம் என அறிதற் பாற்று.

வாய்மையான கற்றல் கேட்டல் நிரம்
பிய தத்தவப் பெரியாராம் மெய்யடி
யார் உயரிய பிடத்து வீற்றிருப்பார்
என்பது பின்வரும் பிரபல சுருதி
யாலும் நன்று வலியுறுதல் கண்டு
கொள்க.

திருவாசகம்.

கட்ட ருத்தெனை யாண்டுகண் ஞாரி (து)
இட்ட அன்பரோ டியாவருங் காணவே
பட்டி மண்டபம் ஏற்றினை ஏற்றினை
எட்டி ஞேடிரண் டும்மறி யேனையே.

[ஷடு திருச்சதகம் (கைம்மாறு கொடுத்தல்
செ. 49.)]

[கட்டறுத்தல்-சிறு வாழ்வு என்னும்
நிறை முறையான சிற்றின்ப வாழ்
வினால் மையல் என்னும் கடவில்
பையப் பையக் கொடு பேரந்து
பாசம் எனும் தாழ் உருவியதை
உரைத்தி நின்றது.

நீறு இட்ட அன்பர்—அசத்த பெள
திகம் சண்னமாகப் பெற்ற — நீருகப்
பெற்ற விமல காயமுடைய மெய்
யடியார்; அடியார் கூட்டம்.

பட்டி மண்டபம்—உயரிய வித்தியா
பிடம்; காமாட்சி பிடம். “எட்டினேடு
இரண்டு அறியேனை” — அகர உகரம்
எனப்படும் பின்கலை இடைகலைகளின்
உண்மையை — உயிர் உடல்களின்
பண்பை முன்னே அறியா திருந்த
என்னை.]

பின்வரும் பிரமாணமும் உயரிய
பிடத் தமர்ந்த மெய் யடியார்
நீர்மையை நன்று புலப்படுத்து
கின்றது.

திருமந்திரம்.

வருக்தித் தவஞ்செய்து வானவர் கோ
[வாய்த்
திருந்தம் ராபதிச் செல்வ னிவனைத்

தருந்தன் முழுவங் குழலு மியம்ப
இருந்தினப் பெய்துவ ரீச னருளே.

[ஷ 3ம் தந். அட்டாங்கயோகப்பேறு
(ஆதனம்) செ.3]

உலகோரால் நிதேதம் எனவும்
மறத்தாறு எனவும் வெளிப் படை
யாகப் புறக் கணிக்கப் பட்டும் அந்த
ரங்கமாக—மறைவாக — திரை மறை
வாகக் கையாளப் பட்டும் ஆனால்
திறன் அறியாது தற்கதந்திரம்
என்னும் அசுத்த அவாவின் வசத்
தால் உருந்தப் பட்டும் அத்தகைய
நிறை மீறிய பயில்வால் பினி மூப்புச்
சாக்காடுகளையே — சாதலையே உறு
பயன் என வழங்கி அவ் உலக மாக்களை
அரு நரகில் தள்ளும் பெற்றி
யுடைய காமமே காமம் என்னும்
சிற்றின்பமே நிறை முறையோடு
தழுவப்படுகால் முத்திக் குரிய
சாதனம் — முத்தி நெறிக்கு இன்றி
யமையாத சாதனம் ஆம் எனவும்,
இஃதன்றி வேறு தடம் இல்லை
எனவும் புலவர் பெருங் தகையாம்
இடைக்காடரால் மேலைச் சூத்திரங்
களால் அறுதியிட்டு உறுதி செய்யப்
பட்ட தென்பது வெள்ளிடை
பலையாம்.

நிறை முறையான சிற்றின்ப நுகர்ச்
கியே — இல்லை வாழ்வே பேரின்ப
லாபம் பெறுதற்கு இன்றி யமையாச்
சாதனம் எனவும் இஃதன்றி வேறு
தடம் இல்லை எனவும் வற்புறுத்தும்
வேதப் பிரமாணங்கள் சில இயைபு
பற்றி ஈண்டுக் காட்டப் படுகின்றன.

ஞானசம்பந்தர் தேவாரம்.

தரைமுதல்உலகினில்லயிர்புணர் தகைவிக
விரைவுகுழலுமையொவிலரவதுசெய்து
நரைதிரைகெடுகவது அருளினனைழில்
வரைதிகழ்மதில்வலிவலம் உறையிறையே.

(ஷதிருவலிவலம்-திருவிராகம்—பண்
[வியாழக்குறிஞ்சி. பாச. 6])

“நரைதிரைகேடுகவது” எனவே
இனம் பற்றிப் பினி மூப்புச் சாக்கா
கேள் நீங்குதலும் கூறப்பட்டன ஆகும்.

சிற்றின்பமே பேரின்ப லாபம்
பெறுதற்கு உரிய சாதனம் என்பது
இப் பாசரத்தால் வலியுறுத்தப்
பட்டது.] ✓

[நிறைமுறையான சிற்றின்ப நுகர்ச்சி
யாற்றுன் இருவினை ஒப்பு மலபரி
பாகம் சித்திக்கும் என்பது இப்பாச
ரத்தால் வலியுறுத்தப் பட்டது.

அப்பர் தேவாரம்.

விளைவறிவிலாமையாலேவேதனைக்
[குழியில்ஆழங்கு
களைகணுமில்லேனந்தாய்காமாங்கற்று
[மில்லேன்
தளையவிழ்கோதைத்தல்லார்தங்கரோடின்ப
[மேய்த
இளையனுமலில்லேனந்தாய்ஏன்செய்வாள்
[தோன்றினேனே,

(ஷ குறைந்த திருநேரிசை பாச. 9)

[உடலுயிர் அசுத்தம் நீங்கி அமல
விளைவு அடையப் பெறுதல் — “பின்
முளை தோன்றல்” (மூவடி மூப்பது—
காமம் — குக.1.) நிறை முறையான
சிற்றின்ப நுகர்ச்சியா னன்றிப் பிறவா
ற்றுன் முடியாத காரியம் என்பது
இப் பாசரத்தால் நன்று வலியுறுதல்
கண்டு கொள்க. விளைவு—அமல விளைவு
— பரஞ் சுடர்ச் சோதி உடலகத்து
ஆக்க முறுதல்.]

சுந்தரர் தேவாரம்.

ஓர்ந்தனானேர்ந்தனனுள்ளத்துள்ளேசின்ற
[ஓண்பொருள்
சேர்ந்தனன்சேர்ந்தனன்சென்றுதிரு
[வொற்றியூர்புக்குச்
சார்ந்தனன்சார்ந்தனன்சங்கிலமேன்றேள்
[தடழிலை
ஆர்ந்தனன்ஆர்ந்தனன்ஆமாத் தூரையன்
[அநுநோதே.

(ஷ திருஆமாத்தூர்-பண்—கொல்லிக்கெள
வாணம் பாச. 4.)

திருவாசகம்.

எண்புள் ஞருக்கி யிருவினையை மீழி
[த்துத்
ஞுன்பங் களைந்து துவங்துவங்கள் தூயமை
[செய்து
முன்புள் வற்றை முழுதழிய உன்புகுஞ்சு
அன்பின் குலாத்தில்லை ஆண்டானைக்
[கொண்டன்றே.

(ஷ குலாப்பத்து செ.3)

இப் பாசரத்தின் விளக்கமான
உரையை வித்தகம் தொகுதி 1 இல்.
26, 49 இல் காணக.]

தையலார் மையலிலே தாழ்ந்துவிழக்
[கடவேணப்
பையவே கோடுபோந்து பாசமேனுங்
[தாழநுவி பாச
உய்யுநெறி காட்டுவித்திட் டோங்காரத
[துட்பொருளை
ஜயனெனாக் கருளியவா ஞபெறுவார் அச்
[சோவே.

(ஷ அச்சோப்பதிகம் செ. 7)

[குரு நாதனுகிய எம் பெருமான்
மணிவாசகரை மையல் என்னும்
கடவில் — சிற்றின்ப நுகர்ச்சியாகிய
இல்லை வாழ்வில் பையப் பையக்
கொடுபோந்து தையலார் மையல்
எனும் தாழை—பாசம் எனும் தாழை
உருவி உய்தி யடையச் செய்தமையும்,

இத்தகைய நிறை முறையான
சிற்றின்ப நுகர்ச்சி என்னும் சிறு
வாழ்வினை லன்றிப் பிறவாறு பாசம்
எனும் தாழ் உருவப் படுதல்—பேரின்ப
லாபம் பெறுதல் முயற் கொம்பே
ஆகும் என்பதும் இப்பிரபல தெய்வச்
சுருதியால் வெள்ளிடை மலையாதல்
கண்டு கொள்க.]

திருவாய்மொழி.

வாடினேன்வாடிவருங் தினேன்மனத்தாற்
பெருந்துயரிடும்பையிற்பிறந்து
கூடினேன்கூடிடுளையவர்தமோடவரி
தநுஷ்கலவியேகருதி
ஒடினேனேடுய்வதோர்பொருளால்
உணர்வெனும்பெரும்பதந்தெரிந்து
நாடினேனுடிநான்கண்டு கொண்டேன்
நாராயணவென்னுநாம்.

[சிற்றின்ப நுகர்ச்சியாற்றுன் உணர்வு
தூயமை அடையும் — உணர்வு எனும்
பெரும் பதம் தெரியவரும் — எம்

பெருமான் திருவடி காணப்படும் —
பேரின்ப லாபம் அடையப்படும்
என்பது இப் பாசரத்தால் நன்று
வலியுறுத்தப் பட்டது. நாராயண
என்னும் நாமம் — எம் பெருமான்
திருவடி என்னும் அமலைகாரம்.]

திருவுந்தியார்.

பெற்றசிற்றின்பமேபேரின்பமாயக்கே
முற்றவரும்பரிசுக்கிப்பற
முளையாதுமாயையென்றுக்கிப்பற.

(ஷ செ. 33)

[நிறை முறையான சிற்றின்ப
நகர்ச்சியே பேரின்ப மாகித் திரிய
வேண்டும் எனவும், இஃதன்றி வேறு
தடம் இல்லை எனவும், இதனுற்றுன்
பாசங்கள் பற்றக்கள் ஒழியும் எனவும்
இச் செய்யுள் நன்று வலியுறுத்துதல்
கண்டு கொள்க.]

இவ்வாறு வரும் பிரமாணங்கள் பல.
எடுத்துக் காட்டின் மிகப் பரக்கும்.

ஆசான் அடிக்குத் தற் சுதந்த.
ரத்தை அர்ப்பணம் செய்து—அடிமை
செய்து அவன் உபதேச மொழிகளா
கிய ஆணையைச் சிரமேற் கொண்டு
பயபக்தியுடன் மதி வைராக்கியத்தை
ஊன்றுகோல் எனப் பிடித்துப்
பயின்று அடிபேர்த்து ஆரோகணப்
படியில் ஏறிக் கதிபெறும் பக்குவி
யாகிய மாணவன்,

தான் பெற்ற தற்க இணக்கமு
டைய நிறை யுடைமையால் அடைந்து
பற்றும் தடம் இன்னது எனவும், அத்
தடமாகிய படியின் பண்பு இன்னது
எனவும்,

“புறப்போலிவு” என்னும் இரண்
டாவது சூக்தத்தால் ஒருவாறு
சுருங்கக் கூறி விளங்க வைத்த புலவர்,

அத் தடத்தின் பண்பும் பயனும்
மேலும் சிறிது விளக்கமுற உரைக்க
வேண்டும் என்னும் கருணை மேலீட்
ஷனால்,

“வியத்தல்”
என்னும் மகுடம் சூட்டி மூன்றுவது
சூக்தத்தை அருளினார் என அறிக.

முவடி முப்பது.

போருட் கூறு. 2

வியத்தல். சூக்தம். 3

ஆற்றல்பிற ரறிதலி நகங்களர் வறுதலின்
கூற்றறி பாணர் கெழுமிய கோடலிந்
ஞேற்ற முறுகவே போற்றல்சால் வியப்பே.

என்பது சூக்தம்.

“புறப் போலிவு” என்னும் மேலீச்
சூத்திரக்தால் கூறப்பட்ட உயரிய
தெப்வ பிடைத்து அமர்ந்த மெய்ப்படியா
ங்கு அப் பிடைத்தின் மகத்துவத்தால்
முன்னிலையாகிய உலகம் அடிமையாகி
வவல் புரியும் பெற்றிபை உனர்த்துதல்
நுதலிற்று இப் சூக்தம் என்க.

ஒருவன் ஆற்றலை அறியாத பிறர்
அறிந்து கொள்ளுத்தங்கும் அதனால்
மனம் கிளர்ச்சி யுறுதற் கும் சொற்றி
றன் அறிந்த பாணர் நிறைந்த ஊதியம்
பெறுதற்கும் உரியதாதலின் வியத்தல்
என்னும் புகழ்தல் தோற்ற முறுதல்
வேண்டற்பாற்று என உலகிபலுக்கு
ஒப்பியவாறு எம்போலிய அகிலப்
படிப்பாளிகள் பொருள் கானும் படியும்,
உண்மையை நாடும் ஆற்றலும்
காதலும் உடையார் குருவருளால்
அதனை உணர்ந்து உய்திபடையும் படியும் அமைக்கப் பட்டது இச் சூக்தம்
என்க.

இச் சூக்தத்தின் உண்மைப் பொ
ருள் தான் யாதோ? எனின், கூறுதும்:

1

முன்னிலையோராகிய உலகோர்
உணர்ந்து கொள்ள முடியாத
கழிபெரு வியப்பை விளைக்கும் காரி
யங்களை அருட்சித்துக்களை வழங்கும்—
“வியப்பு” என்னும் தடத்தை—தத்து

வத்தை அடைந்த மெய்யடியானது
ஆற்றலை அவ் உலகோராகிய பிறர்
“அம்மம்! இவன் ஆற்றல் மிக மிகப்
பெரிதே!” என அறிதலாலும்,

2

அதனால் அவ் உலகோர் அகத்தே
பெருங் கிளர்ச்சி தோன்ற, அத்தகைய
தடத்தை அடைந்த அப் புண்ணி
யனைக் காண்பான் அவாவி அவனை
அடைந்து சூழ்ந்து பரிந்து நிற்ற
லாலும்,

3

சூற்றனை—சாதல் நிறையை அறிந்த
(நாதர்—நாதன்) பாணர் என்னும்
ஆசான்—குரு—அருட்குரு என்னும்
ஒலியானது தன் இயக்க தத்துவத்தி
னுன்றும் விடுபட்டு பொருக்தமான—
ஏற்ற நிறையைக் கொண்டு — ஏற்ற
நிறையோடு வின் சொருபத்தைக்
கொள்ளுதலாலும் — அடைதலாலும்,
பிறரால் போற்றப் படுதல் மிகுந்த
“வியப்பு” என்னும் தத்துவம் தோற்ற
முறுவதாக; அடையப் படுவதாக
என்பது.

மேல் இவ் உண்மைப் பொருள்
ஒருவாறு விளக்கமுற உறைக்கப்படும்.

“வியத்தல்” என்னும் மகுட நாமத்
தால் போந்த பொருள் யாதோ?
எனின், அதுதான் ஏவல் புரிதல் —
ஏவல் கொள்ளுதல் என்று கூறப்படும்.
வியம் என்றால் ஏவல் என்ப.

தோல்காப்பியம்.

—

“வியங்கொளவருதல்”

(ஷ சொல்லதிகாரம் குத். 66)

என்பழி “வியம்” ஏவல் எனப் பொ
ருள் படுதல் காண்க. வியங்கோள்
வினை முற்றுப் பெரும்பான்மை ஏவல்
பொருட்டாய் வருதல் இலக்கண
நூற் கொள்கை.

சீவக சிந்தாமணி.

“என்னியவியடேறியால்விடுத்தான்”
(ஷ்டகனகமாலையார்லிலம்பகம் செ. 330)

என்னும் செய்யுட் பாகத்தில் “வியம்” என்பதற்கு உரை யாகிரியர் “வியம் என்பது ஏவலாதலிற் போக்கின் மேற்று” எனப் பொருள் கூறினார். “வியவித் தட்கும்” என்னும் தணிகைப் புராணச் செய்யுட் சொற் கூறுடிரில் வியம் என்பது “வியவி” என விளை யெச்சமாகத் திரித்து வழக்கப் பட்டது.

ஆதலால் “வியத்தல்” என்பது “வியம்” என்னும் சொல்லடியாகப் பிறக்க தொழிற் பெயராய் ஏவல் புரிதல் எனப் பொருள் பட்டு விற்றல் இலக்கண நெறியே என்பது கண்டு கொள்க.

“வியத்தல்” என்னும் சொல்லுக்கு ஏவல் புரிதல் எனப் பொருள் கண்டமோ! இனி இச் சூக்தத்தின் கடை மொழியாய் விளங்கும்

“வியப்பு”

என்னும் சொல்லிர்க்கப் பொருள் யாது கூறுதிர்? எனின், வியப்பிற் குரிய அரிய பெரிய செயல்களை விளைக்கும் தடம்—தத்துவம் வியப்பு எனப் பட்டது என்க.

அஃதாவது, வியப்பு என்னும் சொல்மாணவன் தன் அரிய முயற்சியால் அடையப் பெற்ற தடத்தை—தத்துவத்தை—வரையைக் குறிக்கும் சொல்—வரைக் குரிய சொல் எனவும்,

அவ் அரிய பெரிய படிபில் நிற்ப வனுக்கு அத் தடம் வழங்கும் பயன் “வியத்தல்” என்னும் சொல்லால் குறிக்கப் பட்டது எனவும்,

அஃதாவது, அவன் அமர்ந்த பிடக்தின் மக்கத்துவத்தால் அகிலம் அனைத்தும் கட்டுப் பட்டு அவனுக்கு

அடிமையாகி — முன்னிலையாகிய இப் பிரபஞ்ச முழுவதுங் அவனுக்கு அடிமையாகி,

அப்பர் தேவாரம்.

“தானலாதுலகமில்லைசுகமலாதடிமை [வில்லை”]

என்னும் வேத வாக்குக்கு ஒப்ப அவனுக்கு ஏவல் புரியும் எனவும் கூறற் பாற்றும்.

இனி, “வியப்பு” என்பது ஓர் தத்துவத்தைக் குறிக்கும் சொல் என்றிரோ! அத் தத்துவம் தான் யாது? எனின்,

அஃதா ஆதி சத்தியின் அவதாரம் எனப் போற்றப்படும் மைது பாட்டியாகிய ஒளவையார் அருளிய பின் வரும் அமுத வாக்கியத்தால் தெளியப் படும் என அறிதற் பாற்று.

ஓளவை குறள்.

முத்திகாண்டல்.

பெண்ண ணவியென்னும் பேரொன் [விலதாகி]
விண்ணுகி சிற்கும் வியப்பு.

(ஷ்ட அருட்பால் செ. 5)

இச் செய்யுள் ஓளவை குறளில் “முத்தி காண்டல்” என்னும் அதிகாரத்தில் உள்ளது.

முத்தி காண்டல் என்றால் என்னை? எனின், சிறிது கூறுதும்:—

காண்டல் என்றால் செய்தல் எனப் பொருள் படும். உரை கண்டார் என்றால் உரையை இயற்றினார்— செய்தார் என்பது பொருளாம்.

இது போலவே, முத்தி காண்டல் என்றால் முத்தியைச் செய்து கொள்ளல் ஆக்கிக் கொள்ளல் என்பதே பொருளாம்.

அதுதான் கயிலை முதற் குரவனைகிய சற்குருநாதன் அருளால் பெறப் படும் உரிய சாதகங்களால் நமது உடலில் உள்ள சத்தசைவான் தீ சித்தசைவான் தீ என்னும் இரண்டும் சமப் படுதலால் முன்றுவது ஒன்று— முன்றுவது தீ— முத்தி— முத்தி ஆக்கமுறைதல்— ஆக்கமுறைச் செய்தல் என்பது.

அரு மறை அந்தனர் எனப்படும் தத்துவப் பெரியார் ஓம்பும்— தம் அகத்தே விளைக்கும் வாய்மையான முத்தி இதுவே என்க. இவ் வாற்றல் முத்தி காண்டல் என்பதன் உண்மைப் பொருள் கண்டு கொள்க.

பெண் என்றும் ஆண் என்றும் அவி என்றும் கூற முடியாது இயக்க உருவம் பெற்றதனால் ஒவாது ஒலித்துக் கொண்டே நிகழும் நாதம் அமல நிறையில் புக்குழி—அமல மடைந்துழி அங் நிறைக்கு ஏற்பக் கந்து என்னும் உணர்ச்சி தெருளொடு புணர்ந்து— தெளிவு கொண்டு—தூய்மை அடைந்து ஆரோகணம் பெறும் என்பது “புறப் பொலிவு” என்னும் மகுட முடைய மேலைச் சூக்தத்தால் விளக்கப் பட்டது அல்லவா?

அக் கந்து தன் தூய்மையால் ஏற்ற பெற்றி அடைந்து ஊனிற் கலந்து— பொருந்தி—பஞ்சீகரணித்துப் பெருக்கம் அடைய அடைய— ஊனில் உறைய உறைய இயக்க உருவமான நாதமும் தன் இயக்கப் பெட்டி னின்றும் விடுபட்டுத் தனது உற்பத்தித் தானமாகிய ஆகாய தத்துவமாகி அமையும்— “விண்ணுகி நிற்கும்” என்க.

“வியப்பு என்னும் பெயரால் குறிக்கப் பட்ட அரிய பெரிய தடம்—தத்துவம் இதுவே என அறிதற் பாற்று.

கந்து என்னும் வாயு— உணர்ச்சி அமலமடைந்து விண்ணுகி சிற்கும் வியப்பே— தத்துவமே திருமந்திரம்

என்னும் பிரபல சுருதியில் “ஆகாசப் பேறு” என்னும் அத்தியாயத்தால் விளக்கப் பட்டதும் ஆம்.

திருமந்திரம்.

அண்ட வொளியும் மகண்ட ஒளியுடன் பிண்ட வொளியால் பிதற்றும் பெருமையை உண்ட வெளிக்கு ளொளிக்கு ளொளித்தது கொண்ட குறியைக் குலைத்தது தானே.

[குறியைக் குலைத்தல் — அச்சு முறிதல். “அச்சு முறிந்தது” என்பது திருவாசகம் — திருவுந்தியார் செ. 3.]

பயனுறு கன்னியர் போகத்தி னுள்ளே பயனுறு மாதி பரஞ்சுடர்ச் சோதி அயனேடு மாலுமி யாவகை நின்றிட் யெர்நெறி யாயொளி யொன்றது வாமே.

[பயனுறு கன்னியர் போகமாகிய சிற்றின்ப நகர்ச்சியாற்றுன் கந்து தூய்மை யடைந்து விண் சொருப மாருபும் — ஒளி மயமாகும் என்பது இம் மந்திரத்தால் வலியுறுத்தப் பட்டது.]

உயிர்க்கின்ற வாறு உலகமு மொக்க உயிர்க்கின்ற வள்ளொளி சேர்க்கின்ற [போது குயிற்கொண்ட பேதை குலாவி யுலாவி வெயிற்கொண்டென் னுள்ளம் வெளியது [வாமே. (ஷ 9ம் தங். ஆகாசப்பேறு 3, 4, 7)]

[உள்ளோளி — கந்து, குயிற் கோண்ட பேதை—நாத சொருபி — அமலநாதம். உள்ளம் வெளியது ஆதல்—ஆகாசப்பேறு — கந்து அமல மடைந்து விண் சொருபமாதல்.]

கூற்றி பானர் கேழுமிய கோடலின்:-

நாதம் என்பதும் நாதன் என்பதும் ஒன்றே ஆதலால், குரு — அருட்குரு ஆதலால், (குருவே சாமவேத உருவன் ஆதலால்) அவ் ஒவியே இசை கொண்டு ஒவிக்கும் பானர் எனப்படும் என அறிக்.

பின் வரும் பிரபல சுருதிகள் இவ் வின்மையை நன்று புலப்படுத்துவன ஆகும்.

திருமந்திரம்.

“..... ஓசையும் சூன் உணரவல்லாருக்கே”
(ஷ 3-ம் தங். தியானம் மந். 11)

நூனசம்பந்தர் தேவாரம்.

“தயங்துசோதிச்சர்மவேதாகாமஜைக்காய்ந் [தவனே
(ஷ திருவலிவலம்-பண்-பழந்தக்கராகம் [பாச. 3])

சுந்தரர் தேவாரம்.

“நாதனைநாதமிகுத்தோசையதானவைனை நூனவிளக்கொளியைஜானுயிரைப் [பயிரை.....”
(ஷ திருக்காணப்பேர்-பண்-புறீர்க்கம் [பாச. 9])

அப்பர் தேவாரம்.

“சாமவேதக்கந்தருவம்விரும்புமே”

அப் பானர் எத் தன்மை உடையா? எனின், கூற்றறி பானர் — கூற்றனை அறிந்த பானர் என்று கூறி யருளப் பட்டது.

மரண தர்ம முடைய சரீரத்தில் இயற்கையாகவே பஞ்சீகரணிக்கப் பட்டு விளங்கும் சாதல் நிறையை அறிந்த பானர் அச் சரீரத்தில் இடங் கொள்ளக் கொள்ள — உடலில் வியா பிக்க வியாபிக்க — உடலில் இயைந்து அவ் இயைபினால் (“கெழுமிய கோடலில்”) பொருத்தமான — ஏற்ற நிறை பெறுதலால் விண்ணுகி விண் சொருபம் பெறுவர் என்க.

அஃதாவது குரு நாதன் — ஆசான் — ஆசான் எனும் ஒவி தன் இயக்க தத்துவத்தி னின்றும் விடுபட்டு, ஊனில் உறைவதனால், விண்ணுகி

நிற்கும் — விண் சொருபமாகும் என்பது.

இவ்வாறு நாதம் எனும் ஒவி ஊனில் உறைந்து இரண்டறக் கலந்து விண்ணுகி நிற்கும் அவசரம் “வியப்பு” எனப் பெயர் பெறும் என்க.

பூஞ் என்னும் இரு பூதங்களிலும் ஆகாய தத்துவம் பெரும் பாகம் பெறுதல் என்பதன் உண்மையும் இதுவே ஆம்.

இவ் வேத உண்மையே துவாதச வாசற் படிகள் (Douze Portes) என்னும் பிரான்சு (French) நாலில் ஜி. ரிப்பிளி (G. Ripley) என்னும் மேதாவியாலும் கூறப் பட்டது.

அது,

‘ஒருவனும் ஒருத்தியும் உண்மைக் காத லோடு கூடி எஞ்சான்றும் அவச் சலனம் இன்றி நித்தியத்துவம் பெற்று உப சாங்தத் தோடு வாழுவேண்டுமாயின், நிலத்தையும் நீரையும் சமப்படுத்தினால்நால் வேறு உபாயத்தால் முடியாது. நிலமும் நீரும் ஆகாய தத்துவத்தைப் பெறின், அஃதா வது அவ் இரு பூதங்களிலும் ஆகாய தத்துவம் பெரும் பாகம் பெறின் இருன் (அஞ்சானம்) இரியும். உதயம் லயம் (வியாபக வியாபியம்) என்னும் இவ் இரண்டன் மத்தியில் வெளிச்சும் உண்டாகும்—விளக்கம் உண்டாகும்’

என்பது.

பூவும் நீரும் ஒருபுறமும் காலும் வானும் ஒருபுறமும் ஆக, நடு வரசாகிய கந்து என்னும் உணர்ச்சி அமல மடைந்து விண்ணைத் தானி விண் சொருபம் பெறுதல்-விண்ணுகி நிற்றல் என்பதன் உண்மையும் இதுவே ஆம்.

இப் பெற்றி கைவரப் பெற்றவரே இருவினை ஒப்பு மலபரிபாகம் வாய்ந்த மெய்யடியாராகிய வித்தகர் என அறிதற் பாற்று.

நாதம் எனும் ஒவி ஊனில் இரண்டறக் கலந்து விண்ணுகி நிற்கும்

அவசரம் “வியப்பு” எனப் பட்ட மைக்கு — வியப்பு என்னும் பெயர் பெற்றமைக்குக் காரணம் என்னோயோ? எனில், சூரதும்:—

அந்தர வாசியாகிய நாதம் ஆகாசம் எனும் சூரிய சிம்மாசனத் தமர்ந்து கோலோச்சம் ஆதலால்,

ஆகாச பூதமே அண்டரண்ட சராச ரங்களிலும் அனுவக்கு அனுவிலும் வியாபித்து, அகில சீவர்கள் மதிப் பொலிவுக்கு எட்டாத — சீவர்களால் உணர்ந்து கொள்ள முடியாத போச் சரியத்தை விளைக்கும் காரியங்களை — செயற் கரும் செயல்களை—சித்துக்களை — அருட்புதுமைகளாகிய வியத்தை செயல்களை வழங்கும் தானம் — தத்துவம் ஆதலால்,

அத் தானத்தை அடைந்த நாதம்—ஆகாயமே தானுன நாதம்—விண்ணுகி நிற்கும் நாதம் “வியப்பு” எனப் பட்டது என்க.

வியத்தகு சித்திகளை விளைப்பதும் அகில மாக்களை ஏவல் கொள்வதும் “வியப்பு” என்னும் தடமே என்க.

இத்தகைய தடத்தை அடைதல் அரிய பெரிய தவப் பயன் ஆதலால், முத்தியை அவாவும் ஒருவனால் அடையப்பட வேண்டிய முதன்மையான தடம் — அமல முதற்படி — முத்தி வாயில் இதுவே ஆதலால்,

இப் பெற்றி கைவரப் பெறுக எனக் கருணை மேலீட்டினால் ஆசிக்குறபவாய்,

“தோற்ற மழுகவே”

என வாழ்த்துதற் பொருள் அமைந்த வியங்கோள் வினை முற்றுக அமைத்து முடித்தருளினார் எமது வித்தகச் சித்தர் பெருமான் என அறிக.

ஆதலால் அவ் வியப்பு என்னும் தத்துவம்,

“போற்றல் சால் வியப்பு”

அண்டரண்ட சராசரங்கள் அனைத்தும் பணிந்து போற்றும் பெற்றி முகுந்த (“போற்றல் சால்”) வியப்பு என்னும் தத்துவம் விளைவேற்றப் பட்டு நிறை பெற்றுழி, அந் நிலைமை உடையவன் ஆற்றலை — அளப்பெரும் ஆற்றலை முன்னிலோர் அனைவரும் அறிந்து,

(“ஆற்றல் பிரீர் அநிதலின்”)

வியத்தல் செய்வர் என்க.

உலகோர் அவன் ஆற்றலை — அளப்பில் போற்றலைக் கண்ணரக்கண்டு,

“அகம் கிளர்வு உறதலின்”

அதத்தே பெரும் கிளர்ச்சி தோன்றுதலால் அச்சமும் கழி பெரு வியப்பும் தோன்றுதலால் அவனை — அப்புண்ணியனைக் காண்பான் அவாவுவர்; கண்டு அவன் அடி பணிவர்; பணிந்து போற்றுவர்; போற்றி ஏவல் புரிவான் விழுந்து குழுந்து குழுந்து அவனைச் சூழ்வர்; சூழ்ந்து நிற்பர் கைநட்புக்கு இன்புற்று என அறிக.

இத் தடத்தை அடைந்தவர் சகல சித்துக்களையும் புரிவர் என்பது இவர் தம் போற்றலையே குறிப்பதாகும்.

இறங்தோரை எழுப்புதல் முதலிய அரிய பெரிய அருட் சித்துக்களைப் புரிவர் இவரே ஆவர். இவரே துஷ்ட நிக்கிரக சிஷ்ட பரிபாலகர்; அசத்திய நெறியாகிய போலிக் கொள்கைகளை வீட்டிச் சத்தியத்தை நிலை நாட்டுபவர்.

செயற் கரிய செய்யும் பெரியராகிய இவர் ஆற்றல் எம் போலிய சீவர்கள் சிந்தனை சொற் செயல்களுக்கு அளவு படுவதாகுமா?

ஞானசம்பந்தர் முதலிய சமய குரவரும் இந் நாலாசிரியராகிய இடைக்காடர் பெருமானும் பிறர் பலரும் இத் தடத்தை அடைந்து செயற் கரியன செய்து நித்தியத்துவம் பெற்றவரே ஆவர்.

வேடங்களாலும் போலி நிட்டை களாலும் சித்திரக் கற்பணைகளாகிய மாயா சித்திகளாலும் பிரமையடையும் உலகோர் — சின்னடை பல்பணிச் சிற்றறிவினராய்க் கோரியன கைகூடப் பெறுது இடர்ப் பாடடைந்து மாண்டு போகும் படிப்பாளிகளேயே மகான்கள் எனவும் மகாத்மாக்கள் எனவும் துணிந்து அவர்களேயே போற்றிப் புகழ்ந்து மாழ்கும் உலகோர் இவ உண்மைகளை ஒப்புக் கொள்ளுதல் — தெளிந்து கொள்ளுதல் எளிதின் முடிவ தன்று.

வாப்பையைக் கைக் கொண்டொ முகும் பெற்றி வாய்ந்தவனுகைய மேலே கூறிய மெய்யடியான் பால் வேடங்கள் ஒன்றும் காணப் பட மாட்டா. இவன் வெளிப் டட்டால் என்னுமோ இவ் வுகம்?

“தொண்டர்தம்பெருமைசொல்லவும்

[பெரிதே]

“அடியர்தம்பெருமைஅளக்கவும்பெரிதே”.

என,ஆன்றேர் மெய்யடியார் பெருமைபைக் கூற முடியாது என அமைந் தனர் என்றால், அன்னவர் அருமை பெருமையை — ஆற்றலை ஒன்றும் போதா அறிவிலிகளாகிய யாமா அளவு கூட உரைக்க வல்லம்?

மேலே கூறிய “வியப்பு” என்னும் தடத்தை அடைந்தவன் — தத்துவத்தைப் பெற்றவன் ஆற்றல் இன்னது என வேதாகம முதலிய நூல்கள் முழுங்குகின்றன. அவற்றுள்ளே சில பிரமாணங்கள் காட்டுதும்.

திருமந்திரம்.

ஓழியாத வின்து வுடனிற்க நிற்கும் அழியாப் பிராண நதிபலத் சத்தி ஓழியாத புத்தி தபஞ்சேப மோனம் அழியாத சித்தி யுண் பாம்வின்து வற்றிலே.

(ஷ 7-ம் தந். விந்துஜயம் போக சர

[ஓட்டம். செ. 12)

குதசங்கிதை.

அப்பிரசாத சின்னமானந்தமவர்சராநேத்திர
[வங்கப்
பப்பியல்விகாரமந்தரத்தெழுதல்பராகாயப்
[பிரவேசஞ்செய்தல்
தப்பின்மெய்காட்டன்மறைத்தல்கல்லா
[நூல்தன்னையுந்தடையறப்பேசல்
செப்புறுஷிக்கிரகமநுக்கிரகஞ்சிலையாதிபேத
[முற்பலவே.

பரமவத்துவிதசைவமென்னானிபாராந்த
[வன்முதலோரால்
வரழப்புசைபு நிதித்தக்கோஸ்மற்ற
[வனுறைதருமிடத்தே
பரவுறமுத்திகாத்துக்கொண்டிருக்கும்
[பரிந்தவன்பணிவிடைபுரிவோன்
சரணமெப்போதுந்தலைமிசைத்தரிப்போன்
[சமானமற்றவற்கேவருலகில்.
(இட சாமசாகோபஷிடததாற்பரியமுரைத்த
[அத்தியாயம் செ. 30,34)

சித்துருபமாயிருப்பன்தெரிந்தன்னேன்
[மாஸ்மியம்பகர
நத்தன்முதலோராலுமுடியாதிவ்வதிகன்
[மந்தணத்தை
ஒத்தடையையாலுமக்குரைத்தேதென்றான்
[பிரமன்உம்பர்மகிழ்ச்
தத்தங்குவித்துவனங்கினாறிமினாய
[தவத்தீரே.
(ஷ்டிரிகதாரனியத்தாற்பரியமுரைத்த
[அத்தியாயம் செ. 12)

திருக்களிற்றுப்படியார்.

பாலைசெய்தல்பாடியதும்பாம்பொழியப்
[பாடியதும்
காலனையன்றேவிக்கராங்கெண்ட - பாலன்
மரணங்தவிர்த்ததுவும்மற்றவர்க்குங்கதம்
கரணம்போல்அல்லாமைகான்.

(இட செ. 12)

முன்னிலையாகிய அகிலம்-உலகோர்
— பிறர் இத்தகைய மெய்யடியான்
வெளிப் படுங்கால் அவன் ஆற்றலை
அறிதவின் — அறிவர் ஆதவின்,
“அடா! இவன் ஆற்றல் மிக மிகப்
பெரிதே” என அச்சமும் பத்தியும்

ஆச்சரியமும் கலந்த கிளர்ச்சியினால்
தாக்குண்டு “அகம் கிளர்வதறு
தலின்”) இவனைப் போற்றிப்புகழிந்து
வியத்தல் செய்யவர்—எவல் செய்யவர்—
அகிலம் ஏவல் புரியும் என்க.

பினி மூப்புச் சாக்காடுகள் அனுகாத
விமல யாக்கையாகிய வாய்மையான
இடத்தையும் வாய்மையான பொன்,
என்னும் பொருளையும் வாய்மையான
ஏவலையும் (இடம் பொருள் ஏவல்)
உடையான் இவனே என அறிக.

சோதிடத்தில் வியம் என்றால் 12ம்
இடம் என்ப. இதுவே துவாத சாந்தத்
தலம். இதுவே மதுரை — லலாடம்.
அகிலம் அனைத்தையும் அடக்கி
ஆண்டு ஏவல் கொள்ளும் இடம்
இதுவே.

ஆதலால் வியப்பு என்னும் தடத்
தைக் கண்டவன் வியத்தலையும் காண்
பன்; அகில மனைத்தும் தனக்கு ஏவல்
புரிதலையும் காண்பன் என்க. இயற்கை
முறை இதுவே என அறிதற் பாற்று.

இத் தடத்தை அடைந்த மெய்யடி
யான் அகில கயவர்களையும் அடக்கி
ஆண்டு—ஏவல் கொண்டு அவரவர்க்கு
வேண்டியனவற்றைச் சோர்வின்றி
வாரி வழங்குவன். ஆனந்த சுகவாரியும்
இதுவே ஆம்.

இச் சூக்தத்தால் துவாத சாந்தத்
தடத்தின் இயலையும் ஒரு சிறிது
விளக்கி விட்டனர் எமது சித்தர்
பெருமான் என அறிதற் பாற்று.

மேலும் விரிப்பிற் பெருகும்.

இது காறும் கூறியவைகளால் மூவடி
முப்பது என்னும் அரிய பெரிய தமிழ்
மறையில் “பொருட் கூறு” என்னும்
இரண்டாவது அத்தியாயத்து மூன்றும் சூக்த முதுமாகிய ‘வியத்தல்’
என்பதன் பண்பும் பயனும் ஷடு
சூக்தம் நுதலை வாற்றுன் ஒருவாறு
உணரத் தகும்.

// சுபம். ✓

திருவாசக உண்மை.

யாழ்ப்பாணம், தேன்கோவை
தமிழ்ப்பண்டிதர்
ஸ்ரீமான். ச. கந்தையபிள்ளை
(வித்தகம் பேராசிரியர்)
அவர்களால் எழுதப்பட்டது.

கடவுள் தமது அருமைத் திருக்கரத்தால் எழுதி அகில சீவர்கள் உய்யும் பொருட்டு உதவி யருளிபதும், மாணிக்கவாசகர் அருளிச் செய்ததும் தெப்பத் தமிழ் வேதமுமாகிய திருவாசகத்தின் உண்மைக் கருத்துக்கள் நன்கு விளக்கி வசன நடையில் எழுதப்பட்டது.

வேண்டுவோர் 0-2-9 அனு தபால் முத்திரை அனுப்பிப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

நந்தி வெளியீட்டு மன்றம்.

புதுவை.

இனம்!

இனம்!!

சுத்த சாதகம்.

துறவின் றன்மையையும், தேகம் தித்திபெற்றால் முத்தியுண்டாமென் பதன் றன்மையையும், சாதனசதுஷ்யத்தின் றன்மையையும். மகாவாக்கியத்தின் பொருளையும், சொருபானுபவத்தின் றன்மையையும், வேதாகமங்கள் கருத்துவகையால் வேறுபாடின்றி யிருக்கும் வகையையும், தத்துவரூநத்திற்குப் பரம்பரா சாதனமாயுள்ளவைச்சின் றன்மையையும், உள்ளங்கை நெல்லிக்கணிபோல் செப்பமாக விளக்கியுள்ள இந்றாலை தக்கங்கில்தியிலும் பரமாநந்தப் பிராப்தியிலும் பிச்சையுள்ள ஒவ்வொருவரும் அத்தியாவசியமாய் அறிய வேண்டியதென்பது குன்றின் மேலிட்ட விளக்காம்.

வேண்டுவோர் தபால் முத்திரை சேலவுக்கு உரிய 6 சதம் அல்லது 1 அனு ஸ்டாம்பு அனுப்பி பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

நந்தி வெளியீட்டு மன்றம்.

புதுவை.